

* v nápisu antikvariátu bylo písmeno r zadluženo, uvalena na něj exekuce a odpraveno, jako hodnotnou náhradu vzali jsme na milost písmeno d

** škrtnuto v souladu se záchodem § 238/2012 sb., což si můžete zcela jednoduše odesrat právě vy. No ano, vy

ARBEIT MACHT KRACH - 29

Druhý úročník, tříadvacáté číslo upomínky, datum příští splátky, cena, ta cena, bože

Spolupracovali: generální ředitel anšlusu, se sekretářkou; pětipohlavní mořská panna Rozárka s krabem Pét'ou; filmové studio Barrandov, s cukrem prosím; kvantový fyzik Machratý, sám, jo a ten, Jenšovský, Jonáš a

Navázání spolupráce s klientem Kačurem, dlužníkem ještě před zadlužením

Kolik lichvářů je dle vašich propočtů potřeba k zašroubování žárovky?

Tato otázka mi milý pane připomíná problém, kterým se prý trápili někteří scholastikové a to KOLIK ANDĚLŮ SE VEJDE NA ŠPIČKU JEHLY. ODPOVEĎ JE NASNADĚ, ALE NECHÁM VÁM JI JAKO HÁDANKU. Můžete ji zadat v příštím čísle čtenářům. Nu a výherce by se mohl dočkat odpovědi, jestli je vůbec možno někdy splatit nějakou lichvářskou půjčku ale tady je vlastně odpověď také nasnadě, takže mu můžete poradit s něčím jiným.

Máte plán B? A máte vy vůbec plán A?

Mám a říkám tomu mazaně Zadní vrátka, která musí být vždy pootevřena...

Prodal byste ledvinu, kdyby vám šli po krku? A kolik myslíte, že by za ní v masně dali? Prodal byste i dvě?

Ledvinu bych neprodal a naopak bych začal jít po krku těm, kteří by se neštítali mne dohnat až k takové neprozřetelnosti, jakou bezpochyby prodej ledviny je. V masně by to sice možná vzali, ale já bych si z jejich ledvin udělal klasické ledvinky s rýží a zapíjel bych to nemrznoucí směsí nebo rovnou čistým methanolem.

Kdybyste měl na výběr, tak čím byste utloukl všechny bankéře?

Kdybych si opravdu myslel, že veškeré zlo současného světa stojí a padá s těmi vašimi bankéři, tak bych se nerozpakoval je všechny narvat do malinkatého bankovního trezoru, který bych narval také dynamitem a odpalovací šňůru bych podpálil štůčkem pětitisícikorun, ale sám přeci dobře víte, že házet vše na ty uhlazené pány nelze, takže ani hypoteticky nelze uvažovat o nějakém utloukání, ale kdybych chtěl někoho utlouct, tak ho utluču přesvědčivými argumenty.

Zeptejte se své paní, co si myslí o půjčkách z duchovního hlediska a pokuste se ji donutit to sem napsat.

Tak to bohužel nepřipadá v úvahu, protože by mne utloukla svými argumenty a patrně oprávněnými, že se na takové blbosti, kterou tady společně smolíme nebude podílet ani náhodou, natožpak úmyslně, ale pokud byste chtěl mermomocí slyšet nějaký duchovní argument o půjčkách z duchovního hlediska, rád vám nějaký dodám

ŽE JE TEN CHÁB SICE NEZODPOVĚDNÍK A NEMRAVA, ALE ŽE PSANÍ PŘECI JENOM TROCHU ROZUMÍ. CHÁB PRAVIL, ŽE TO DOCELA UJDE, ALE ŽE SE TOMU MUSÍ UDĚLAT LEGENDA A TO TAKOVÁ. ZKRÁTKA AŽ TEN JENŠOVSKY JEŠTĚ VYDÁ NĚJAKÝ LETÁK SE ŠOKUJÍCÍM ODHALENÍM, ŽE ZA TĚMI POVÍDKAMI NESTOJÍ NĚJAKÝ JENŠOVSKÝ NÝBRŽ BÝVALÁ PROSTITUTKA A BÝVALÁ MILENKA BÝVALÉHO PREMIÉRA A JE TO. VYDÁME TO V NAŠEM ČASOPISU, ZVEDNE TO NÁKLAD A JSME ZA VODOU...

Antikvářovo před podpisem Zásadního prohlášení, které mu už konečně a jednou provždy zlomí vaz, neboť v něm prohlašuje, že půjčovat vás přeci nikdo nenutí a v mnoha případech jsou problémy se splátkami pouhým důsledkem přitroublé rozežranosti a nerozumnosti. Netvrdí v něm, že by to platilo pro všechny případy a ani v něm netvrdí, že by okolnosti spojené s půjčováním peněz byly něco pěkného a bohulibého a kdo se někdy motal kolem peněz ví, že tam končí každá sranda a tak si taky musí každý setsakramentsky rozmyslet, jestli opravdu nutně potřebuje tu novou ledničku a to auto na leasing a tu beztak přitroublou dovolenou někde u moře. V prohlášení, doposud nepodepsaném, se dále objevuje věta - Nepůjčujte si, nepůjčujte si, nepůjčujte si, dále tam také stojí - Omezte svá přání a také čím méně chcete, tím více dostanete a jiná podobná moudra... Musím se přiznat, že jsem se doposud ani k nějakému podpisu nedostal, neboť mne při sepisování zmíněného prohlášení PROTI DLUŽNÍKŮM A JINÝM DARMOJEDŮM vyrušil redaktor Cháb a jako obvykle si u mne v antikvariátu nekoupil knihu, ale přišel si půjčit stovku, ale lepší by byly dvě, pravil a mně nezbylo než mu ty dvě stovky půjčit a dorovnat tak alespoň částečně svůj dluh, neboť mi před měsícem půjčil tisícovku, kterou jsem obratem ruky utratil za několik nových knih. Cháb poděkoval a poněkud nejistým krokem se odpotácel ven z krámu. Že mne to blba nenapadlo hned, jaká tramvajenka, proboha, vždyť ten neřád i s mýma dvěma stovkami odpochoďoval rovnou do nějaké restaurace. Příště až tase přijde si na něho připravím nějakou pěknou smlouvičku a bude.

Knižní ručení

Kupodivu transsubciované nikoli v krev a tělo páně, ale v spekulativní pojednání o DLUHU A PŮJČCE, kterážto slova se pohříchu často objevují nejenom na různých lichvářských smlouvách, ale také v nejednom duchaplném teologickém pojednání, kde v roli dlužníků vystupují lidé a v roli věřitele přímo Bůh a pojednává se v nich o jakési půjčce a někdy také o tom, že nás zatracené dlužníky před úplným zatracením zachránila jenom neobyčejná milosrdnost božského věřitele. Inu proč ne, ale každopádně v tomto případě jsme dlužníky jaksi nechtěnými a určitě ne z vlastní vůle, ale bezpochyby existují daleko zásadnější dluhy a daleko zásadnější půjčky a zcela oprávněně se říká, že my lidé jaksi vůbec žijeme na dluh jaksi z principu, metafyzicky, ale nikoli teologicky. Zkrátka místo Boha si dosadte přírodu a máte a jasně vidíte, když si s tím dáte trochu práce, kolik jsme toho tady rozesrali a posrali tou svoji nenažraností a loupáním všeho možného a přátelé i v tomto případě, ale musí jednou dojít ke splacení dluhu a možná již opravdu nebude z čeho zaplatit a celý ten ekonomický sajrajt se všemi těmi krizemi a nedostatkem peněz a půjčkami je odrazem celé té bídy, celého toho ekologického průseru... najednou jsem uslyšel jak se k mému uchu snáší „jakého průseru“ a když jsem se porozhlédl, zjistil jsem, že vedle mne stojí opilý redaktor Cháb s básníkem Panáčkem. Ano právě ten Cháb, kterému jsem asi před hodinou půjčil dvě stovky, pronesl ono jakého průseru a já mu odpověděl, že nebetyčného a že jestli to takhle bude pokračovat dál, celé to půjčování obludných a nepředstavitelných částek mezi státy a bankami a celé to vyžírání všeho, takže to půjde celé do prdele a jestli si ale přišel půjčit ještě další dvě stovky, tak ho tam rovnou pošlu. Cháb prohlásil, že žádné prachy už nepotřebuje, protože tady básník Panáček si přišel koupit knihu o dadaismu za čtyři stovky a já, že bych měl být frajer a za zprostředkování obchodu bych mu mohl dát jednu stovku. Panáček už skoro nic nevnímal, ale mával mi čtyřma stovkami pod nosem a že tu knihu chce hned a rychle a že mi za ní dá i šest stovek, které také nakonec dal, panáček.

Debetizace problematiky

Pojďme se podívat na systematické zadlužování obyvatel.

Většina lidí by při slově půjčka nejradši vykoupala svá nehodná těla v bazénu se svčenuou vodou. Ale soukolí se kulí světem a i na takové lidi dopadne nutnost snad až životní, zajít za místním lichvářem v kravatě skrývajícím se za ověřenou značku s názvem banka. S hlavou svčenuou jako před popravou podepíše zoufalec tu snůšku sekyr a hrobnických lopat okrášlených hvězdičkami dodatků. Doba je taková, peníze odčerpává a přitom jich o tolik víc vyžaduje. Životní nárazy do stěn jsou pak o tolik tvrdší. Nemáš na pohřeb svého blízkého, protože hrobnická lopata je zlatem vykládaná? Půjč si. Nemáš na to, se přestěhovat, když zákon tě přestal chránit a když se tvému domácímu zachce, tak musíš opustit svůj dosavadní domov? Půjč si ty blbečku. Hrozí ti smrt hladem? No tak už se konečně zadluž. Vol řešení na několik dnů a zase spadni zpátky, zatížen pravidelnými splátkami, které když nebudeš splácet, tak...

Obyčejný člověk je poté vynadán do hlupců, protože ti neobyčejně chtíví ho obrali i o tu špetku zdravého prožívání života, kdy nádech nebolel, kdy další den mohl přinést i něco jiného, než jen stres z dalšího náporu lichvářské prodloužené ruky, tedy exekutora. Život se pro takového člověka stane jen bojem o přežití dalšího dne. Večer pak stane se jen chladnou chvilkou určenou ke kompostaci vlastního sebevědomí. Půjčil sis blbce, tedy trp. Kouká se na tebe jako na ořecha, na takovou tu podezřelou naplaveninu, u které si nejste jisti, zda vás pokouše, nebo už konečně posla. A přitom byl onen člověk, pro tuto chvíli již jen naplavenina, jen v těžké životní situaci, z které nešlo vybědnout obyčejným prosím a děkuji. Nebijte dlužníky, dluží i za vás. Někdy je prosím natolik velké, že nejde ani vyslovit.

Filmový prud'as

Je tolik filmů, které byly natočeny na dluh. Tolik, které nedokázaly splatit dlužnou částku a měly skončit pod exekutorskou taktovkou. A přeci je jim dovoleno slunit se na nejvyšších příčkách oblíbenosti.

Zvolme si toho největšího dlužníka filmové branže. Pro tentokrát zabrousíme do světa animovaných pohádek, kde roztomilost stíhá znásilnění. Kde když se vezme barva, tak jenom proto, aby se s ní začlo malovat na bulvy diváků různová vidění světa.

Hod'me do placu ten zadělaný pojem.

Disney.

Ale ano, ten hodný muž začátku minulého století, který naučil svět úsměvu vpravdě až přirostlému.

Co proti němu kdo může co mít? Vždyť nás všechny vychoval. Ovšem krom těch za Františka Josefa narozených. Ale Husákovy děti a pozdější úroda, to jsou odkojenci Disneyho zvěle. Trmka byl pohřben pro přílišnou komplikovanost sděleného, pro přílišné nároky na krásu. O kolik byl líbivější onen přisprostlý Disney. A co toho svými dluhy zprznil.

Vyřádl se takřka na veškeré klasické literatury světa.

Od Sněhurky, přes Tři mušketýry, až po Medvídku Pú. Jeho ztvárnění je vždy šťastnější, usměvavější, bezproblémovější. Vyoperoval z každého díla literatury jakékoli sdělení a nechal jej mlčet. Velmi barvitě mlčet.

Je s podivem, že se nevrhnul na takové kusy, jako jsou třeba Zápisky z podzemí.

Dejme si ukázkou jeho neuskutečněné tvorby.

„Jsem člověk chorobný. Jsem zlý člověk. Jsem nevzhledný. Myslím, že mám nemocná játra.“ Toliko Dostojevskij. Co by s touto úvodní scénou provedl Disney? Hlavní hrdina by v objetí ranního rozbřesku tančil po svém bytu. Na parapetu okna by seděl nějaký opeřenec a s úsměvem se do taktu překrásné písně pohupoval.

Co dál?

Nietzsche a jeho Antikrist? Také klasické dílo.

„V křesťanství se dostávají do popředí instinkty podmaněných a potlačených; jsou to nejnižší stavy, které v něm hledají svou spásu.“ Toliko Nietzsche a jeho pojetí krásy.

Jak by si s nadneseným poradil Disney?

Hlavní hrdina by v objetí ranního rozbřesku tančil po svém bytu. Na parapetu okna by seděl nějaký opeřenec a s úsměvem se do taktu překrásné písně pohupoval, horizont by rozřezával vpravdě roztomilý kostel s křížem.

Poetické vřestění od Adama Panáčka, je to až k nevíře, že se takto může vůbec někdo jmenovat. Patrně půjde o nějaký obzvláštní pseudonym...

Ach, ten život

Už se mi až k smrti hnusí

ten život co člověk dnes žít musí

ten život, který má předem jasně daný směr

peníze, práce a láska na přiděl

ten život co je jak uzavřený kruh

- půjčka, splátka a nesplacený dluh

ten život, který ti tak řídí ráda

banda zoufalců, co nazývá se vláda

ten život ve kterém by jsi byl rád

kdyby tě nikdy nikde nikdo neokrad

ten život, co ti vedou v kartotéce

krysy, co se ti hrabou v hypotéce

ten život, který ti tak snadno zprznil

advokáti, co dokončili práva v Plzni

ten život, ve kterém se neustále ptáš

co z něho vlastně doopravdy máš

A proč stále toho dne není

dne, kdy dojde lidstvo k osvětlení ...

Zprávy z dojné společnosti

* Úřední psaní vašeho příjmení na občanských průkazech, a podobných nesmyslech, velkými tiskacími písmeny, vás má zbavit možnosti nebýt otrokem. Odpor proti tomuto je nesmyslný, protože jakmile ho zahájíte, budete kontaktní úředníci označeni ústy za pošetilce a blouznivce a očima za debila, kterého zapomněli potratit (ozkoušeno na vlastní kůži).

* Dle listiny základních práv a svobod má každý člověk právo na bydlení, potravu, lékařskou péči a další podružnosti. Zavedením děsivých plateb za výše zmíněné, jste z valné části z výše zmíněného vyloučeni. A to obzvláště pokud se vpytáváte kontaktních úřednic na takové kokotiny.

* Kapitalismus je půjčovna životů. Ovšem životy nepůjčuje, ale životy si půjčuje. Ty vaše. A jako správný dlužník půjčené zásadně nevrací, byv tak kretěnsky neživotný.

* Zavedením daně ze zdanění se dosáhlo toho, že lidé začli brblat. Obzvláště na Krumlovsku.

* Člen rumburské policie, Karel Svrbivý, chytil při pochůzce temnými ulicemi vlka. Za odměnu mu bylo přiděleno z tenčících se zásob na atomovou válku 1ks mýdla, 2ks žinek a 24ks hřebíků podkováků. Poslední zmíněnou položku Svrbivý obdržel protože, jak uznalo vedení atomového krytu, hřebíky podkováky si můžou všichni při spadu tak leda nastrkat do prdeli.

Dětské bankovní omalování

Půjčky pro novorozence. Nulový* úrok, nulové* navýšení.

Nechte svůj plod lásky** rozšířit repertoár umělohmotných krámů. Splátky jsou výhodné***, nemůžete svému novorozenému uzlíčku lásky ** dopřát většího dárku.

Není nutný podpis oprávněného zástupce. Vaši úlohu zastane náš milý a usměvavý bankéř na vaši nejbližší pobočce. Věřte naší bance, je tu pro vás****.

*Hovňajs ; ** Viz * ; *** Viz ** ; **** Viz ***

MfDnes: Varování!!!

Nenechávejte stát kočárky před bankami, za chvíli jedné vykouřené cigarety, kdy sledujete kulturní program banky, se vám bankéři před kočárkem seperou o vaše dítě, sepíší s ním smlouvu, podpisem si vše stvrdí a poté vás, pro neplacení smluveného zavřou, dítě dají do kojeňáku, a babičku odvedou na práce. Protože Arbeit macht krach, bardí.

Hudební propůjčení

U hudebního, jak je zvykem, redakce zcela kašle na zadané téma čísla. Do hudby cpát téma půjček? Ale huš. Samozřejmě, že by se mohlo zvýšeně pohovořit o pohřebním marši či o prostoji na chodbě vesnické lidovky vprostřed zkoušení místního orchestru složeného z dvou nahluchlých a jednoho úplně blběho. Ale proč. Hudba je krásná a proto by se neměla zavážet chlěvskou mrvou. Už dost na tom, kolik toho napíchlala populární hudba a její prázdné i love you, baby. Představme si hudbu. Pro tentokrát značně ryčnou a hlasitou.

Americké hudební uskupení Oxbow je vyjádřením slova experiment. Po zapnutí si řeknete, že poslech traktoru jezdicího po hřbetech prasat musí znít libozvučněji. Ale to jen proto, že jste nemrcouši zaujatí, zhýčkaní ladností Mozartových omáček, které jsou líbivé, to ano, ale že by trhaly v originalitě cílové pásky? To sotva (ale jo, ten jeho Requiem je vskutku pěkná záležitost, ale u toho to hasne).

Oxbow mají zpěváka. To vám je takový zvláštní černoch, jehož jekot, značně nemuzikální, dělá z hudby další formu vcelku lahodné tortury prováděné naboso a navrch ještě bez bot. Ač je zpěvákův jekot nemuzikální a dost falešný, je hudba Oxbow vcelku návyková. Už jen proto, že se jí krásně vyhánějí obtěžující návštěvníci.

Oxbow je takový sympatický repelent na lidi.

Po zmáčknutí tlačítka Play, můžete začít běhat po bytě pomazaní krví nekřtěňátek, jak máte ve zvyku, nikdo vás neuvidí.

Pluhem proti dluhu

Myslíte, že tento článek bude o tom, jak práce zušlechťuje? Jak se díky pracovnímu zařazení můžete vyhnout žádostem o úvěr? Nebuďte z ranku těch hloupoučkých. Práce nezušlechťuje. Práce je již od prvopočátku lidských dějin brána jako trest. Pokud se měl někdo potrestat, tak nejlépe prací. Nejinak je tomu i nyní. Dejme příklad profese, kterou potkáváme velmi často. Prodavačka u kasy nějakého pěknoučkého nadnárodního hitlermarketu. Co je jejím určením? Sedět na židli, pípat vámi vybrané zboží a vybírat od vás peníze. Toť její určením. Její úsměv je disneyovsky strnulý. Proč? Má práci, nemusí si na nic stěžovat. Zavrtejme se hlouběji do této profese. Nebude se vám tam líbit. Prodavačka je ohodnocena maximálně 10 000,- za měsíc. Jen za nájemné dá v Praze o 2 000,- víc. Když bydlí hodně levně. S vědomím toho, že před branami tohoto ústavu pro jídlo, postává dalších třicet podobně zoufalých, kteří pasou právě po jejím místě, se nevzpouzí. A tudíž s ní může být po libosti oráno. A je. Musí absolvovat ponižující školení, kde se učí usmívat. Několik hodin. Velmi nezdvořile ji vedení učí chovat se k zákazníkovi velmi zdvořile. Je jí do zblbnutí vtoukána do hlavy poloha při vystavování zboží. Stále ještě za to bere pouhých 10 000,-. Samotné pipání u kasy je spojeno s torturou vlastních fyziologických pochodů, kdy močový měchýř potřebuje co dvě hodiny, když se paninka hodně snaží a zatíná svěrače až ďas by vzkřikl, vyprázdnit. To by se ovšem nehodilo do krámu. Co dvě hodiny ty nevolnice pouštět na cigaretu? Lenost se tomu přeci říká. Lenost, nic jiného. Tedy přišel skrze vůkolní neuctu k člověku nový a vcelku inovativní nápad. Dají prodavačkám k dispozici plíny. Můžou pak sedět u kasy neomezeně dlouhou řadu hodin a ani neceknout. Ne, na platu jí to nepřidá, spíše naopak. Výlohy za plíny jsou, ďas to sper, vysoké. A tak tady sedí člověk, navrch ještě žena, poníženost z ní čiší a vy chodíte kolem a na pás jí předkládáte ty opulentní hostiny, kterých si večer budete užívat. A ona třeba právě při přání dobrého dne močí do plíny. Už to nevydržela, chuděra.

Kdo a co a proč za to může? Čekáte slovo banky? Nebuďte z ranku těch hloupoučkých. Ženský si za to můžou. Pořvávaly na náměstích, že chtějí volební právo, tak ať si ho, hlupačky, užívají. Chtěly mít rovné příležitosti a tak je mají. Chtěly ochutnat bídu života, nechť je jim přáno. Plnými doušky si ten pohár z plín vypijte. Feministky jedny rozkladný.

To byl ale žlučovitý kus písmen, toto. Pfche. Uhm.

Zadluženost státu dle strany Strana

Ve straně Strana v jednu chvíli, troufám, že minulý čtvrtek, zavládl panika. Ztratila se stranická pokladnička určená k placení výpalného pro pana předsedu. Byla povolána kriminálka z Velkého Šenova. Konkrétně strážmistr Čurek s nadstrážmistrem Dochcalem.

Jejich vyšetřování bylo velmi zdoluhavé. Obcházel zasedání strany Strana a svými otázkami rušili směle myšlenky plující z řečniště. V kontaktu s otázkami Šenovských sviní (viz Šenovská svině) se myšlenky měnily ze smělých na směnné. Tento češtinářský výskůček měl poté za následek kompletní prohození vedoucích míst, krom místa předsedy ovšem. Takto směnně vedení bylo zcela na vážkách a to ve všech otázkách vedení strany Strana, tak i státu samotného. Infiltrace do řad ODS se tímto zcela zhatila. Agenti se infiltrovali do místních jatek, kde se pokoušeli zagitovat řezníka Pičku, kterýžto se kvůli tomu ohavně posekal sekáčkem na prasata. Byl hospitalizován. K večeru se vrátil pokladník Kačur, jenž půlku obnosu z kasičky propil. Šenovské svině byly odehnány.

Antikvářovo lití olova aneb pokus o výrobu kamene mudrců a živé vody a ubrousku prostří se a oslíčku otřes se a kouzelnické hůlky a ideálu, kde by se lidé již nemuseli zadlužovat ale to bychom se asi dostali rovnou do beztrždního komunismu a patrně tam bychom se přeci jenom nechtěli dostat, takže bychom se měli pokusit sehnat někde nějakou křišťálovou kouli a nahlédnout do ní, abychom zvěděli jakáže je ta správná cesta k životu bez dluhů a vím o jedné výstavě minerálů v Praze, je to někde u Ruzyně, kde prý mají křišťálovou kouli rovnou tunovou a to už by tedy musel být pech, abychom v takové velekouli nezahlédli, jak to tedy máme udělat, abychom mohli žít bez lichvářů a jejich podělaných zločineckých smluv.

Úvěr o ceny

Kdo se nejvíce zadluží a donese k obsluze našeho antikvariátu příslušná lejstra, dostane od nás k pohlavku i hodnotnou knihu v ceně maximálně do třiceti korun.

Další prostor, ten dole, ten prázdný, máte na vpisování těch nejnevýhodnějších nabídek k zadlužení. Využijte ho co nejvíc nevýhodně.

Int

Které také nakonec zaplatil. Půjčil jsem tedy Chábovi nakonec místo jedné stovky dvě a on se projevil jako charakter, neboť pravil, že mne zve na dvojku červeného do Lomikarovy jízby a tak jsem se ocitl, ani nevím jak, v nedaleké restauraci. Po třech sedmičkách jsme nakonec došli k závěru, že bez prachů ten náš časopis asi nikdy nevydáme a že bez toho asi taky nikdy nic nevydělíme a básník Panáček pronesl, že by už také chtěl konečně vydat tu svoji sbírku básní a také toho proklatce napadlo, že dneska to přece není žádný problém a že prachy si člověk může půjčit třeba hned a ono hned se téměř hned proměnilo ve skutek, neboť jsem zašli do jedné zastavárny, kde jsme zastavili Panáčkův snubní prsten.

Druhého dne zastavil se u mne v antikvariátu bývalý pisatel pornografických povídek Jenšovský, aby si u mne vypůjčil tisíc korun. Jeho citrónově žlutá tvář dobře ladila k mému nazelenalému obličejí, neboť včerejší tah nedopadl právě nejlépe. Sdělil jsem Jenšovskému, že bychom společně mohli vytvořit citrónovník, ale on neměl náladu na žerty a opět se zoufale otázel, zda-li půjčím či nic. Sdělil jsem mu, že jsem úplně švorc a že doba je zlá a že to nepůjde a na to Jenšovský pravil, že se tedy půjde rovnou utopit, protože mu jde po krku nějaký lichvář a že dnes mu musí každopádně navalit alespoň pětistovku. S bolestí v srdci vydal jsem tomu nešťastníkovi onu sumu a loučil jsem se asi navěky, neboť půjčovati peníze kamarádům je podobné sypání mincí do kanálu anebo jejich použití místo záchodového papíru. Snažil jsem se ho trochu utěšit tím, že na tom není ještě nejhůře a že my jsme včera s Chábem a básníkem panáčkem také nedopadli právě nejlépe, neboť z oné proklaté zastavárny jsme na popud Panáčkův odkráčeli do jakéhosi striptýzového baru a nevěstince v jednom, kde pivo stálo sto korun a půlhodina neřesti tisíc dvě stě, což by ani tolik nevadilo, měli-li bychom na zapravení naší útraty a jelikož jsme neměli, dočkali jsme se pěkné nakládačky a zabavili nám tam, co se dalo a tak nás nakonec musela přijet vysvobodit Chábova manželka a dokážeš si to Jonáši, takové zvláštní křestní jméno měl náš bývalý spisovatel a student práv, bývalý, že jsme to schytali ještě jednou a předpokládám, že Panáček to doma asi také neměl nejjednodušší. Ale ani vyprávění o cizím neštěstí mu nezlepšilo náladu a já jsem se ho dotázal na co a od koho si vlastně půjčil ty prachy, že je teď v takové prdeli. Jenšovský pravil, že to všechno posral na kvadrát, neboť se rozhodl vydat vlastním nákladem soubor svých erotických povídek a zkrátka si na to půjčil asi třicet tisíc, ale že si vůl pořádně nepřečetl tu zkurvenou smlouvu a teď najednou visí těm zločincům šedesát a pokud nezaplatí dnes alespoň pět tisíc tak už to bude devadesát a že čtyři a půl má a že mu ta moje pětistovka zachrání na nějakou dobu krk. Na to jsem mu mohl pouze říci, že je debil a že mne mohl rovnou zeptat a potom jsem se ho zeptal, jestli ty povídky vyšly a on mi to potvrdil, že ano, ale že je to strašný propadák a tak jsem ho vyzval, ať mi to donese, že se s tím něco pokusíme udělat.

Za dva dny zavolal jsem redaktorovi Chábovi, ale měl jsem smůlu, neboť telefon mi zvedla jeho paní a ta mi ho odmítla dát k aparátu s tím, že jsem zrůda ničící své přátele a bohužel jsem ji ani neměl čas vysvětlit, že za to může Panáček. Následujícího dne objevil se v obchodě Cháb a nebyl na něho pěkný pohled, ale neměl jsem náladu a ani čas ho litovat a proto jsem přešel rovnou k věci a předložil jsem mu Jenšovského erotické brutality a zde jsem pochopil, že

